

LXVI.

Betænkning

over

Forflag til Lov om den mellemkommunale Beskatning samt nogle andre Bestemmelser vedrørende den personlige Kommuneskat.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 18de Juni 1880).

Udvalget, der er nedsat i Anledning af det af Folkethingetsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds m. Fl. i Thinget indbragte Lovforslag om „den mellemkommunale Beskatning samt nogle andre Bestemmelser vedrørende den personlige Kommuneskat“, er, med Undtagelse af Scavenius, enigt om at erkjende, at den Maade, hvorpaa for Liden den personlige Kommuneskat udredes i Landets forskjellige Kommuner, medfører flere Ubilligheder, og at den hele nuværende Ordning af dette Forhold trænger til en Reform. — At en Mand, der har en Bedrift eller Eiendomme i Kommunen, og ved at gjøre disse Indtægtskilder frugtbringende lægger Beslag paa de kommunale Goder, fritages enten helt eller dog for en væsentlig Del for at bidrage til Vedligeholdelsen og Udviklingen af disse Kommunens Goder, fordi han personlig har Ophold i en anden Kommune, maa saaledes erkjendes for at være ubilligt; og ligesaa ubilligt synes det at være, at en Bedrift, hvis Ihendehavere skjule sig under Anonymiteten, eller at Indtægter, hvorover juridiske Personer have Raadighed, ikke kunne indtages under den kommunale Beskatning paa lignende Maade, som de Bedrifter og Indtægter, hvoraf fysiske Personer ere i Besiddelse. Ubilligheden af dette Sidste bliver saameget mere fremtrædende, som Stiftelsen af deslige juridiske Personer stadig er i Aftagen, og de Indtægter, hvorover de ere raadige, i Reglen ere betydelige, hvorhos de af dem etablerede, navnlig industrielle Anlæg ofte have et saadant Omfang, at disses Drift over en afgjørende Indflydelse paa Kommunens Udgifter til Diemed, der væsentlig be-

tinge Muligheden af denne Drift. — Naar dertil endnu kommer, at Lovgivningen paa dette Omraade gjør det muligt for fysiske Personer, ved hensigtsmæssig Forandring af Opholdssted i Narets Løb, endog ganske at unddrage sig Erlæggelsen af personlig Skat til nogen Kommune her i Landet, bliver det forklarligt, at Lovgivningsmagten ofte tidligere har været ført ind paa Forsøg paa at fjerne eller dog bøde paa de Ulemper, der flyde af den nuværende Tilstand. — Naar disse Forsøg hidtil ikke have ført til noget Resultat, da maa dette vistnok væsentlig tilskrives de med Opgavens Løsning forbundne Vansteligheder, og disse Vansteligheder have ogsaa behersket nærværende Udvalgs Overveielser, idet kun et Flertal af Udvalget har kunnet enes om den Ved, der bør slaas ind paa for at ordne dette Forhold paa en hensigtsmæssig og retfærdig Maade.

Det foreliggende Forflag adskiller sig fra de tidligere Forsøg paa Ordning af den mellemkommunale Beskatning væsentlig derved, at det forlader det Princip, hvorpaa disse tidligere Forsøg gennemgaaende hvilede, nemlig at tillade Kommunen direkte at bestaa Indtægter, som fra denne tilflyde Personer, der have Ophold andetsteds. I Modsætning hertil gaar det foreliggende Lovforslag nemlig ud fra den Grundregel, at en Person kun bliver at ansætte til personlig Kommuneskat i den Kommune, hvor han har Ophold, men at den der efter Bestemmelsernes hele økonomiske Stilling fastsatte Skat, i Tilfælde, hvor Indtægten tilbørlig hidrører fra Eiendom, Bedrift og deslige i en anden end Opholds-kommunen, skal blive Gjenstand for Forde-ling mellem de paagældende Kommuner. Udval-